

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 17.03.1975, sp. zn. 4 Tz 8/75, ECLI:CZ:NS:1975:4.TZ.8.1975.1

Číslo: 8/1976

Právní věta: K výkladu přečinu proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. Ustanovení vyhlášky č. 124/1961 Sb. o střelných zbraních a o střelivu se nevztahují na střelné zbraně vyrobené nejpozději roku 1870 (s výjimkou revolverů a pistolí - zadovek). Přitom není rozhodující, zda jde o zbraně schopné střelby. U zbraní střelných vyrobených nejpozději roku 1870, které byly později upravovány, je nutno vždy zkoumat, zda úpravou neztratily povahu zbraní vyrobených nejpozději roku 1870. Za tento přečin nelze uložit trest nápravného opatření.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 17.03.1975

Spisová značka: 4 Tz 8/75

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přečin proti veřejnému pořádku, Zbraně a střelivo

Předpisy: 140/1961 Sb. § 43 odst. 1 150/1969 Sb. § 6 písm. b)

§ 11 odst. 1

§ 13 odst. 1 124/1961 Sb. § 2 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR k stížnosti pro porušení zákona zrušil trestní příkaz okresního soudu v Mostě ze dne 30. 9. 1974 sp. zn. 6 T 644/74 a přikázal tomuto soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresní prokurátor v Mostě podal okresnímu soudu v Mostě návrh na potrestání obviněného pro přečin proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., že od přesně nezjištěné doby do srpna 1974 v Chomutově ve svém bytě měl v držení bez povolení střelbu schopnou jednoranovou pušku zn. Werndl, ráže 13 mm. Současně okresní prokurátor v Mostě navrhl vydání trestního příkazu podle ustanovení § 314e odst. 1 písm. b) tr. ř. a uložení trestu nápravného opatření v trvání dvou měsíců se srážkou z platu 10 a propadnutí zbraně.

Okresní soud v Mostě trestním příkazem ze dne 30. září 1974 sp. zn. 6 T 644/74 obviněného uznal vinným přečinem proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. a uložil mu trest nápravného opatření v trvání dvou měsíců s připadnutím 10 z odměny za práci státu. Dále byl

vysloven podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. trest propadnutí věci, a to zajištění pušky zn. Werndl. Trestní příkaz nabyl právní moci

Tímto trestním příkazem byl porušen zákon.

Přechinu proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. se dopustí, kdo bez povolení vyrobí nebo opatří sobě nebo jinému střelnou zbraň anebo ji přechovává. Podmínky držení zbraně (§ 2 zák. č. 162/1949 Sb.) upravuje vyhláška ministerstva vnitra o střelných zbraních a střelivu č. 124/1961 Sb. Podle § 2 odst. 1 této vyhlášky smí střelnou zbraň držet a nosit jen ten, kdo má k tomu povolení vydané příslušným oddělením Veřejné bezpečnosti. Tato vyhláška se podle § 11 odst. 1 nevztahuje na střelné zbraně vyrobené nejpozději roku 1870 (s výjimkou revolverů a pistolí-zadovek); k jejich držení není tedy třeba povolení, jehož nedostatek je znakem přechinu proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb.

K povaze zbraně bylo opatřeno odborné vyjádření Krajské správy SNB – Správy Veřejné bezpečnosti (kriminalistického oddělení) v Ústí nad Labem. Podle něho šlo o jednorannou pušku zn. Werndl ráže přes 13 mm, výrobní číslo 665, rok výroby 1865, závěr zbraně je upravován a je na něm vyryt rok úpravy 1882; zbraň v předloženém stavu je střelby schopná, po úpravě závěru lze do ní použít kulometný náboj ráže 12,7 mm“.

Z tohoto posudku především jednoznačně nevyplývá, zda pozdější úpravou závěru zbraně provedenou v r. 1882 ztratila puška povahu zbraně vyrobené do r. 1870; dále z něho není patrné, zda použití kulometného náboje ráže 12,7 mm je možné na základě již provedené úpravy závěru či je závislé až na eventuální další úpravě závěru.

Obviněný se v těchto souvislostech totiž hájí tím, že jde o pušku zvanou „ládovačku“, protože pod hlavní je uloženo zařízení zv. „ládovák“. Do zbraně nelze použít nové náboje, protože ani po úpravě závěru v r. 1882 se nic nezměnilo na umístění úderníku, který tluče v kraji a nikoliv ve středu.

Bylo proto třeba dokazování k povaze zbraně doplnit z hlediska uvedených zákonných předpisů v tom směru, zda puška Werndl vzhledem k úpravě závěru v r. 1882 má nadále povahu zbraně vyrobené nejpozději roku 1870, či zda vzhledem k provedené úpravě závěru (v r. 1882) jde již o zbraň, na kterou výjimka uvedená v § 11 odst. 1 vyhl. č. 124/1961 Sb. nedopadá.

Dále bylo třeba se podrobněji zabývat i subjektivní stránkou posuzovaného činu.

Pro úplnost je třeba dodat, že eventuální další byť možná úprava závěru, aby v pušce šlo použít kulometné náboje ráže 12,7 mm, by nemohla nic měnit na současné povaze zbraně, pokud by šlo o tzv. historickou, na kterou se vztahuje posléze uvedená výjimka. Dále v těchto souvislostech je možno připomenout, že vztahovala-li se na zbraň výjimka uvedená v § 11 odst. 1 vyhl. 124/1961 Sb., není rozhodující, zda jde o zbraň „schopnou střelby“ (není znakem tohoto přechinu).

Je třeba souhlasit i se stížností pro porušení zákona, pokud vytýká uložení druhu trestu, který zákon nepřipouští. Podle § 43 odst. 1 tr. zák. lze trest nápravného opatření uložit jen v případě, že to trestní zákon ve zvláštní části dovoluje; vzhledem k § 13 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. platí uvedené ustanovení § 43 odst. 1 tr. zák. i na zvláštní ustanovení zákona o přechinech. V ustanovení § 6 zák. č. 150/1969 Sb. není trest nápravného opatření jako druh trestu uveden, a jestliže soud za uvedený přechin tento druh trestu uložil, stalo se tak v rozporu se zákonem.